

ligt, da en stor Del Passagerer nødvendigvis maa have Hjælp af dem, som ledsager dem til Banegaarden. Men dette Spørgsmaal hører vel neppe hjemme under Behandlingen af denne Sag; den ønskede Foranstaltning vilde jo i alt Fald ikke i mindste Maade tjene til at afhjælpe Ulemperne paa Aarhus Banegaard.

Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig paa ny, ligesom samtlige ærede Talere har gjort, at understrege Nødvendigheden af saa vidt muligt og snarest muligt at komme til et Resultat og at anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Rambusch: Det er et Par korte principielle Betragtninger, jeg gerne vil fremsætte, inden Sagen gaar til Udvalg. Det forekommer mig, at skønt den lange Behandling, Sagen har været Genstand for i Folketinget, ikke har ført til et saadant endeligt Resultat, at alle kunde slutte sig dertil, har den dog bidraget til at klare en Del Tvivlsspørgsmaal, saa at Sagen nu foreligger for os paa en noget simplificeret Maade. Saa vidt jeg kan skønne, er der nemlig i Realiteten kun Valget mellem to Forslag, det, som er fremsat af Regeringen, og det, som er fremsat af Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). En Betragtning, vi ofte har haft under Drøftelse før, er, at hvor en Jernbane fører til en Havn, er der et saa nært Slægtskab mellem navnlig Godstransportens Interesser til begge Sider, at man paa Forhaand maa bestræbe sig for at bringe Godsbanegaarden i saa nær Berøring med Havnen som muligt. Naar nu en Godsbanegaard, der ligger i en nogenlunde rigelig Afstand fra Havnen, skal udvides, og man saa griber til at flytte den længere bort fra Havnen, er der deri noget principstridigt, som kun den absolutte Nødvendighed kan tvinge en til at gaa ind paa. Det er det, der sker ved Regeringsforslaget, og derfor synes jeg, at der paa Forhaand, som ogsaa den højtærede Minister sagde, maatte være stemt for om muligt at komme den Vej ud, som er angivet ved det andet Forslag. Naar man nu ser paa Statsbanedirektoratets gentagne Behandling og Kritik af det Hammerichske Forslag, forekommer det mig, at der alligevel ligger noget opmuntrende for Forslaget i, at denne Kritik efterhaanden i Grunden er blevet mere og mere velvillig, skønt den, saa vidt jeg kan skønne, er haard nok endnu. Til sidst ender Direktoratet nemlig med den Udtalelse, at det Hammerichske Forslag, naar det forbedres

paa den Maade, som det kræves, vil kunne ligestilles med Regeringens Forslag, ja der er endog en Antydning af, at det principielt kunde anses for at have visse Fortrin for dette. Derfor har jeg tænkt, at der kunde være nogen Grund til allerede her ved første Behandling at drage det frem.

Og naar man nu vil se lidt paa den Kritik, det har været underkastet, tør jeg naturligvis ikke opkaste mig til Overkritiker, men det forekommer mig unægteligt, at denne Kritik stiller saa mange og saa store Krav, at hvis de alle gennemføres, bliver det, som kommer ud af dette Forslag, noget ganske væsentligt bedre end Regeringsforslaget. Derved kommer Prisforskellen jo ogsaa til at betyde mindre, end den i Realiteten andrager. Paa den anden Side kan man ikke se helt bort fra, at der dog er visse Ulemper ved Mølleengsprojektet. Jeg ved meget godt, at der er bygget en hel Del i Mølleengen, men Mølleengen er, hvad man populært kalder en bundløs Sump, og er der noget Sted, hvor Overslag plejer at skuffe, er det netop i saadanne bundløse Sumpe. Der er vel nok anstillet saadanne Boringer, at man er kommet til fast Bund, men man har før paa ganske lignende Steder set, at naar man er naaet til fast Bundlag, viser det sig til sidst, naar man endelig skal til at bygge, at dette faste Bundlag ikke har den fornødne Mægtighed, og at der længere nede er løs Bund, er Dynd, saa at man igen skal længere ned. Man har altsaa uden at gaa Forundersøgelserne for nær nogen Grund til at nære Frygt for, at ogsaa Omkostningerne ved Regeringsforslaget kan komme til at stige en Del under Udførelsen.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har villet gøre, for at henstille til Udvalget at tage Sammenligningen mellem disse to Forslag op til en saa grundig Behandling som muligt. Hvad de andre Forslag angaar, forekommer det mig unægteligt, at det er lykkedes Generaldirektionen ved sine Bemærkninger at undlive dem saa grundigt, at man ikke godt kan tænke paa at tage dem op til Overvejelse i Udvalget.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af det Spørgsmaal, der er rejst om Værdistigningsafgift og Erstatning for Værdiforringelse, vil jeg spørge den højtærede Minister, om det er ham bekendt, at der ved lignende Foranstaltninger er givet Erstatning for Værdiforringelser. Saa vidt jeg kan huske, er der ikke givet saadanne Erstat-